

OLUŞUM

**Kâbe'nin doğu köşesindeki siyah taşın
gizeminden hareketle, fasit bir daire içinde
debelenen o "ilkel" varlığın insana evrilme
hikâyesi.**

Ahmet Köse

www.akose.org

AHMET KÖSE
OLUŞUM
İstanbul 1. Baskı 2018

Sayfa Uygulama: Hasan Demir

Yayınevi Sertifika No:

Kapak Tasarım: Sercan Aslan

Baskı-Cilt: Yön Matbaası

Davutpaşa Cad. Güven İşmerkezi B Blok No: 366

Topkapı-İstanbul

Matbaa Sertifika No:

ISBN:

KİTSAN KİTAP
BASIN YAYIN DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Ticarethane Sokak No: 41/3
Fatih/Sultanahmet/İSTANBUL
Tel: 0212 513 67 69 Faks: 0212 511 51 44

www.kitsan.com

Bu kitabı dostlarıma ithaf ediyorum.

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	5
BÖLÜM 1 YENİ BİR NESİL	8
BÖLÜM 2 GÜNAHLARIN KARARTMASI.....	13
BÖLÜM 3 CENNETTEN İKİ YAKUT.....	17
BÖLÜM 4 BİR LİSAN, İKİ DUDAK.....	21
BÖLÜM 5 KIYÂMET GÜNÜ.....	25
BÖLÜM 6 ONDAN İSTİFÂDE EDİN.....	28
BÖLÜM 7 ALLÂH'IN SAĞ ELİ.....	33
BÖLÜM 8 İKİ RÜKÜN.....	37
BÖLÜM 9 BİLLUR GİBİ.....	42
BÖLÜM 10 ŞEFAAT.....	48
NETİCE	55
ZİYARET	59

ÖNSÖZ

Benim gibi sıradan bir insan için söylüyorum...

Allâh Rasûlünden bize ulaşan bilginin anlaşılması, ona ancak bilimsel yoldan yaklaşabildiğimiz kadar mümkündür. Çünkü bilim, **vahiy** gücü ile edinilen ve işaret yollu açıklanan gerçeklerin, mantıksal bir bütünlük içinde tespit edilmesi yöntemidir.

Bunu böyle yapmadığımız takdirde, herkes kendi bilgisi ışığında algılayabildiği kadar ve işe duygularını da karıştırarak bir yorumda bulunacaktır. Halbuki bilimsel bakış, tüm çıplaklığıyla gerçeklerin tespiti konusunda aklını kullanan insanların ortak payesidir. Bende bu ortak payeden istifade ederek elinizdeki bu kitabı hazırladım.

Konumuz **Hacer'ul Esved...**

Kitabı bir abimden aldığım fikir ile 12 Aralık 2012 tarihinde yazmıştım. Henüz paylaşmayı uygun görmediğim için harddisk'in arşivinde beklettim. Ta ki bu konuda bir soru sorulunca arşivden çıkarıp bir göz attım ve aradan geçen zamanın getirdiği yeniliklerle güncelleyerek paylaşmak için hazır hale getirdim.

Kitapta, **Hacer’ul Esved** hakkında bazı **Rasûlullâh** işaretlerini, bilime ters düşmeyecek şekilde ele almaya çalıştım.

Üstadım Ahmed Hulûsi’nin yaklaşımı etkisi ile... Onun öğretisi olan, **“dine bilimsel bakma”** yönteminin bizleri nasıl tutarlı bir sonuca ulaştıracağını her okuyan görsün istedim... Ki konu **Din** olunca, bizlere bildirilen gerçekleri ötelelerde arama alışkanlığından kurtulmamız mümkün olsun.

Bilelim ki dünyamız, beynimiz tarafından oluşturulmuş, evrenin içsel bir modelidir ve bu model, holografik esasa göre var olduğu için, her parçasında evrenin tüm şifrelerini barındıran bir hologramdır.

Biz ise evreni de kapsayan bir boyuttan;

Yani, **uzaydan**;

Yani, **şuur boyutundan**; akıl gücü ile içinde yaşadığımız bu hologramın sistemini ve şifrelerini çözebildiğimiz ölçüde evrensel gerçeklere açılarak, kendimizi evrensel standartlarda tanıma potansiyeline sahip birimleriz.

İslâm Dininde **“hilâfet”** vasfı ile işaret edilen bu özellik, bizim insanlık yönümüzdür ve Kâbe’nin doğu köşesindeki **Hacer’ul Esved’in** (siyah taş) bu yönümüzle yakından bir ilgisi vardır.

Gelin birlikte bazı hadislere dayalı olarak bilimler eřlięinde adım adım **Hacer'ul Esved**'in gizemi üzerinde dūřünelim ve konunun insanla ilgili olduęunu görelim.

Bursa, 25 Eylül 2018

BÖLÜM 1

YENİ BİR NESİL

Hacer'ul Esved, **Kâbe**'nin doğu köşesinde olup, yerden bir buçuk metre yükseklikte bulunan ve Efendimiz Aleyhisselâm'ın "**cennet yakutlarından**" diye buyurduğu üç büyük ve birkaç küçük parçadan oluşan parlak, siyah bir taştır.

Rivayete göre **Hz. Ömer (r.a.)**, **Hacer'ul Esved**'i öptükten sonra şöyle demiştir: "**Biliyorum ki sen bir taşsın. Ne kimseye zarar ve ne de kimseye fayda verebilirsin. Eğer Allâh'ın Rasûlü seni öperken görmeseydim, seni asla öpmezdim.**"

Bu sözden sonra hüngür hüngür ağlayıp figan etti. Sonra arkasına dönerek baktı ki, **Hz. Âli (k.v.)** orada bulunmaktadır. **Hz. Âli**'ye hitaben: "**Ey Ebû Hasan! İşte burada gözyaşı dökülür ve dualar kabul olunur**" dedi.

H. Âli (k.v.), H. Ömer'e şu cevabı verdi: "Ey mü'minlerin emiri!. Hacer'ul Esved'in ne zarar ve ne de fayda vermediğini söylediniz. Halbuki Hacer'ul Esved hem zarar hem de yarar verir."

H. Ömer (r.a.): "Nasıl olur?" deyince, H. Âli (k.v.) şöyle cevap verdi: **"Allâh Teâlâ, Âdem'in zürriyetini bir araya getirip onlardan söz aldığı zaman, onların vermiş oldukları söze dair bir senet yazdı ve o senedi bu taşın içine koydu. Bu nedenle bu taş, sözüne sâdik kalıp ahbine vefa gösteren mü'minler için lehde şehâdet eder. Kâfirlerinde aleyhlerine şehâdet eder."**

Bir başka rivayet ise şöyledir...

Halife Ömer (r.a.), tavaf ederken, Hacer'ul Esved'e karşı: "Sen bir taşsın, bir şey yapamazsın! Ama Rasûlullâh öptüğü (yani sünnet olduğu) için seni öpüyorum" demiştir.

H. Âli (k.v.) bunu işitince: **"Rasûlullâh'ın, "Hacer'ul Esved kıyâmette insanlara şefaath eder" buyurduğunu ben işittim"** diye cevap vermiştir.

*

*

*

Hacer'ul Esved uzaydan Dünya yüzeyine düşmüş bir meteordur (göktaşı). Bu taşın atomları yüksek frekanslarla iyonize olduğu için yaydığı ışınlar, istidatlı beyinlerde üst

açılımların devreye girmesini sağlayarak oluşumun hakikatine erdirir.

Bilelim ki algılama esastır!.

Bilinç, algıya göre şekillenir..

Beş duyuya dayalı algılamanın neticesinde bilinç kendini bedensel bir varlık olarak deneyimlediği için kendini beden kabul eder.

Buna mukabil, yüksek frekansta titreşen bir beyinde meydana gelen üst açılımların neticesinde, kişi kendini evrensel boyutlarda deneyimleme ve tanıma noktasına gelir.

İşte yeryüzünde, fasit bir daire içinde debelenen o “ilkel” varlığın (insansı/neanderthal), mutasyonla insana geçişinde bu siyah taşın önemli bir rolü olduğunu düşünüyorum.

Beynin yüksek frekansta titreşmesiyle bilinç, oluşturan boyuttan (oluşumun hakikati noktasından... Dindeki ifadeyle “**Allâh ilmiyle**”) seyre başlar. Bu seyir, ilk insanın genetik zincirinin bir parçasını oluşturur. Böylece Âdem, zürriyetinden meydana gelecek yeni bir neslin atası olur.

Bu husus Hz. Âli (k.v.) tarafından “**Âdem’in zürriyetinin bir araya getirilmesi**” şeklinde ifade edilmiştir.

“Âdem’in zürriyetinden alınan söz”, Hilâfet (Allâh adına yetki sahibi olarak yaşama) özelliğinin getirisi olan **Velâyet** (hakikatini hissetme ve takdir edilen ölçüde yaşama) kemâlâtının, insanın genlerindeki potansiyel mevcudiyetine işaret eder.

“Alınan söze dair yazılan senet ve o senedin taşın içine konulması” konusuna gelince...

Senet, bilginin somuta (maddeye) dönüştürülerek resmiyet kazanmış halidir.

Hz. Âli’nin bu ifadesi, bir yönüyle insanda Velâyet kemâlâtını açığa çıkaran bilginin, Hacer’ul Esved’in kimyasındaki mevcudiyetine; diğer yönüyle de bu bilginin insanın maddesi olan biyolojik yapısına (hücre DNA’sına) kodlanmış olduğuna işaret etmektedir. Zira Kur’ân’da insanın biyolojik yapısı, onun maddesi olarak **“taş”** şeklinde sembolize edilir.

Gelelim Hz. Âli’nin açıklamasındaki son cümleye...

“Bu nedenle bu taş, sözüne sâdık kalıp ahbine vefa gösteren mü’minler için lehde şehâdet eder. Kâfirlerinde aleyhlerine şehâdet eder.”

Hacer’ul Esved’in şehâdeti (şahitliği) su’daki hafıza misali, bir fotoğraf makinası gibi içinde bulunduğu ortamı kaydetme özelliğidir.

Taştaki bu özelliğın insana refi, **Velâyet**'i yaşıyanın alemlere nazarıdır. Bu öyle bir nazardır ki, Âl-u İmran sûresi 18. âyet bunu şöyle anlatır: **“Allâh şehâdet eder, kendisidir HÛ; tanrı yoktur; sadece HÛ! Esmâ'sının kuvveleri olanlar (melâike) ve Ulül İlim de (ilim açığına çıkardığı mahaller) bu hakikatin Hak oluşuna şehâdet eder, Adl'i kaîm kılarlar. Tanrı yoktur, sadece HÛ; Aziyz ve Hakiym'dir.”**

İlerleyen bölümlerde bu konuya daha da açacağım.

Elbetteki doğruyu **Allâh** bilir.

BÖLÜM 2

GÜNAHLARIN KARARTMASI

Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Hacer’ul Esved, cennetten indi. İndiği vakit süttten beyazdı. Onu insanların günahları kararttı.”**

*

*

*

Yine bu konuda Efendimiz Aleyhisselâm bir başka hadisinde şöyle buyurmuştur: **“Hacer’ul Esved cennetten gelmez. Kardan daha beyaz idi. Ehl-i şirkin hataları onu siyahlattı.”**

Hacer’ul Esved’in cennetten inmesi, muhtemelen onun güneş sistemi dışından gelip Dünya’ya düşen bir göktaşı olduğuna işaret etmektedir.

Yine cennetten inme tabiri, onun bünyesinde barındırdığı yüksek frekanslarla da alakalıdır. Bu yüksek frekanslar beyin duyarlılığını artırarak, oluşumun hakikatini kavramamızı mümkün kılar.

“Oluşumun hakikati” derken, bunu algıladığımız boyuttan kuantsal boyuta doğru, derinleştikçe frekansı artan bir özeline şeklinde anlamaya çalışalım.

İşte oluşumun hakikati ile ifade etmeye çalıştığım şey, kuantum potansiyelde bir tasarım olarak mevcut olan evrenin, kozmik plandaki ilk açığa çıkış tarzı ve heyetidir (**Tecellî-i vâhid**).

Her birimiz, algı kapasitemiz kadar kozmik planda yer kaplarız. Bizler kozmik planı, bedenimizin algı kapasitesi ile düşük frekanslarla sınırlı olarak deneyimleriz. İşte bu düşük frekanslar dünyamızı ve dünyamıza dayalı olarak kişiliğimizi oluşturur.

Buna mukabil beynimiz yüksek frekansta titreştiğinde, algı kapasitemiz artar ve biz kozmik planı yüksek frekansta deneyimlemeye başlarız. Bu deneyim ile öncelikle bedensel varlık olmadığımızı, bir şuur olduğumuzu idrak ederiz ve bedenden soyutlandıkça ölümötesi yaşamın sınırlarına vakıf oluruz. Dahası, evreni holografik bir yapıda deneyimleriz, ki **“cennet”** tabiri aslında budur. Böylece zamanda ve mekanda **“ışık hızıyla”** hareket etme

serbestliği içinde buluruz kendimizi. Artık evrendeki yerimizi, sorma kapasitemiz belirler!

Neyse sözü fazla uzatmadan konumuza dönelim...

İnsanların tavaf esnasında usul üzere sağ elle Hacer'ul Esved'i selamlamaları, onun insan bünyesinde parazit oluşturarak beyni olumsuz yönde etkileyen statik elektriği çekmesi özelliğinden kaynaklanmaktadır. Böylece kişinin beyni bir sonraki şaft için daha verimli hale gelir. Bu da süttten beyaz olan Hacer'ul Esved'in kimyevî bir tepkimeyle siyaha dönüşmesi sebebidir.

Hacer'ul Esved'in insan beynindeki yeri epifizdir (pineal gland). Epifiz, yüksek frekansların beyne geçiş noktasıdır. Epifizdeki bu özellik sayesinde beden kayıtlarından soyutlanarak, az önce bahsettiğim üzere evreni holografik yapıda deneyimlemek mümkün olur.

“Süttten beyaz” tabiri, epifizdeki yüksek frekans desteğini arkasına alanın, yöneldiği konuda ulaşacağı bilginin safiyetine (beşerî düşünce ve yorumlardan arınmışlığına) işaretidir.

Kur'ân'da en büyük günah olduğu bildirilen **şirk** (düalizm), varlığın hakikatının tek oluşunu ve bunun sonucu olarak evrenin bütünselliğini değerlendirememenin sonucu, anlayışta meydana gelen sapmadır.

“Günahların karartması” ise, bu sapmanın neticesinde kişinin kendini bedensel varlık kabul edip, bedeninin tabii güdümü altında ölümlü bir hayvan gibi yaşamını sürdürerek epifizini köreltmesi; bunun neticesinde o kanaldan alacağı yüksek frekans desteği ile ölümsüz bir şuur olmanın getireceği aşkın bir yaşam halinden mahrum kalması anlamında söylenmiştir.

Doğrusunu **Allâh** bilir.

Not: Epifiz ile ilgili detaylı bilgi **“Uyanış”** isimli kitabımda mevcuttur. Merak edenlere kitabın ilgili bölümlerini okumalarını öneririm.

BÖLÜM 3

CENNETTEN İKİ YAKUT

Efendimiz Aleyhisselam şöyle buyurmuştur: **“Hacer’ul Esved ve Makam (Makam-ı İbrahim), cennet yakutlarından iki yakuttur. Allâh celle celâluhû, onların nûrunu örtmüştür. Eğer örtülmemiş olsalardı, meşrikle mağrib arasını aydınlatırlardı.”**

*

*

*

Bu hadiste Hacer’ul Esved’in başka bir özelliğine işaret edilmektedir.

Yüksek frekanslarla iyonize olmuş bir göktaşı olan Hacer’ul Esved, yaydığı ışınlarla istidadı müsait olan insanlarda aşkın deneyimleri ve bunun getireceği derin farkındalıkları tetikleme özelliğine de sahiptir.

Konunun anlaşılması için Süpermen filminden bir misal vereyim...

Süpermen (Clark Kent) henüz bebek iken, patlamak üzere olan Kripton gezegeninden kurtulması için bir roket ile Dünya'ya gönderilir. Dünya'ya gönderilmesinin sebebi ise Dünya'nın kendi gezegen şartlarına uygun bir iklime sahip olmasıdır. İki çiftçi onu bulur ve ona Clark ismini vererek çocukları gibi yetiştirirler. Clark büyüdükçe kendisinin insanlardan farklı olduğunu görür ve asıl kimliğini sorgulamaya başlar. Nihayet gerçek kimliğini, geldiği gezegene ait kriptonit isimli taştaki bilgiyi okuyarak öğrenir.

Tabi bu bir bilimkurgudur. Bu misalle Hacer'ul Esved'den yayılan ışınların, insan genindeki Velâyet açığa çıkaran bilginin tetiklemesini yapması özelliği hakkında fikir vermek istedim.

İddiaya göre Hacer'ul Esved'den koparılan üç parçanın kendilerinde olduğunu açıklayan The British Museum yetkilileri, incelemeler sonucu bu taşın güneş sistemi dışından geldiğini tespit etmişler. Araştırmalar sonucu bu taşın bir tür semi-conductor (yarı iletken) olup, elektronik aletlerin gelişmesine yol açtığını keşfetmişler.

NASA'dan bir araştırmacı ise Hacer'ul Esved'den küçük bir parça alıp, onu yüz milyon telefon hattıyla yüklemesine rağmen taşın dayandığını görmüş. Yine taşın görülmeyen yüz ışın yaydığını bulmuş ve her ışın on bin kişinin içine

nüfuz edebildiğini keşfetmiş. İlerleyen bölümlerde bu konuya tekrar döneceğim.

Gelelim konunun insanî boyutlardaki karşılığına...

Yüksek frekanslı ışınlar yayan Hacer'ul Esved, uzaydan meteorla Dünya'ya düşmüştür. Bu özelliğin genlerimize geçmesiyle biz bedensel algılamamızın (beş duyunun) bilincimizi hapsettiği koza dünyası sınırları dışına çıkıp, evrensel boyutlarda birtakım hissedişler, keşif ve fetihler (üst açılımlar) edinerek, evrensel standartlarda kendimizi tanıma noktasına geliriz.

İşte "**Makam-ı İbrahim**", insan genomundaki bu bilginin değerlendirilmesini sağlayan esas bakış açısının sembolüdür.

"**Onların nûrunun örtülmesi**" konusuna önceki bölümde değinmiştim.

Hacer'ul Esved'in nurunun örtülmesi, beyni olumsuz yönde etkileyen statik elektriği çekmesiyle renginin siyaha dönüşmesi; insan açısından ise "**bedenin tabii güdümü altında epifizin körelmesi**" olduğunu yazmıştım.

Makam-ı İbrahim'in nûrunun örtülmesi ise, Hacerul Esved ya da epifizdeki yüksek frekanslardan yararlanmayı sağlayan o esas bakış açısından -**Tevhid ilminden**- uzaklaşmaktır.

“Eğer örtülmemiş olsalardı” ifadesi, **Hacer’ul Esved** ve **Makam-ı İbrahim**’in temsil ettiği bilginin nûru, insanı dünyevî ve uhrevî (sonsuzluğa uzanan yaşam süreci) konularında aydınlatacağı anlamında söylenmiştir. Böyle bir aydınlanma ile kişinin düşünce dünyasında **Velâyet** esintileri başlar.

Doğrusunu **Allâh** bilir.

BÖLÜM 4

BİR LİSAN, İKİ DUDAK

Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Bu taşın bir lisanı, iki de dudağı vardır. Kendisine hak üzere istilâmda bulunanlar lehinde kıyâmet günü şahidlik yapacaktır.”**

Konuyla ilgili bir başka hadiste ise Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Vallâhi Allâh, onu kıyâmet gününde gören iki gözü ve konuşan bir dili olduğu halde diriltecektir ve kendisini hakıyla istilâm edenler hakkında tanıklık edecektir.”**

*

*

*

Hacer’ul Esved’in lisanı, bünyesindeki yüksek frekansların, oluşumun hakikatiyle ilgili derin varlık bilgisini kendine çekmesi ve istidadı müsait olanların beyin duyarlılığını bu konuda artırması özelliğidir.

Taştaki bu özelliğın insanî boyutlardaki açığa çıkışı ise “**nüfuz**” özelliğidir. Velâyet sahibi bir zât, bir gerçeğı idrak ettirmek istediğı zaman, bunu beyin gücüyle (vermek istediğı konuda yaydığı yüksek frekanslı beyin dalgalarıyla) karşındakinin beynine nüfuz edip, belli bir açılım oluşturarak yapar. İşte Velî’deki bu özelliğe tasavvufta “**nüfuz**” denir.

Velâyetin iki dudağı vardır, ki biri **Risâletten**; diğeri **Nübüvvetten** kelâm eder.

Risâlet, oluşumun hakikati bilgisini açarken; **Nübüvvet**, bu hakikatin değerlendirilmesi yolunda yapılması gerekenleri bildirir.

Hacer’ul Esved’e istilâmda bulunmak, **Risâletin** açığa çıkardığı hakikat bilgisine iman etmek; **Nübüvvetin** bildirdiklerine teslim olmaktır.

Şimdi burada kısaca beyin çalışma tekniğı ile ilgili anlatmak istediğim bir konu var...

Hakikat farkındalığını oluşturan yüksek frekanslı dalgalar, epifiz kanalı üzerinden beyin elektromanyetik alanına yansır. Bunun gibi diğeri beyinsel işlevlerinin bu alana yansıtıklarıyla, beyin EM alanında bir girişim deseni oluşur. İşte bu bir anlık farkındalık halidir.. Bilinçtir!. Yani bilinç, beyinsel aktivitelerin EM alanında meydana getirdiğı girişim deseninin anlık enstantanesidir.

Beyinsel işlevlerin birçoğu beden ağırlıklı veri girdilerinden oluşur. Bundan dolayı beden kaynaklı veri girdileri beyinde her zaman daha baskın konumdadır. Hakikat farkındalığını oluşturan yüksek frekanslar ise o desen içinde sadece iz bırakır ve bizler o izi sürmekle hakikate dair birtakım sırlara agah oluruz. Fakat bu sırların keşfi, bilinci aydınlatacak kadar yeterli olmaz!

Epifizden beyne geçen yüksek frekansların nûruyla bilincimizin aydınlanması için, diğer beyinsel işlevlerin o nûr içinde ize dönüşmesi gerekir.

İşte **Nübüvvet**, hakikat nûruyla bilincin aydınlanması için, yapılması gereken beyin ayarını bildirir. Bu çalışmalara Dinde **ibadet** denmiştir ve ibadet etmekle beynimizde oluşumun hakikatini değerlendirmeye yönelik yeni bağlantılar (sinapslar) ve devreler oluştururuz veya mevcut devreleri geliştirerek baskın konuma getiririz.

Risâlet ve **Nübüvvet** işlevlerini yürüten bir **Velî**, insan düzeyine ref etmiş **Hacer'ul Esved** gibidir. Bundan dolayı bir **Rasûl** veya **Nebî**'ye istilâmda bulunmakla (yönelmek), **Hacer'ul Esved**'e istilâmda bulunmak eş anlamlıdır.

Şu farkla ki, hakikat bilgisi **Hacer'ul Esved**'de madenî şartlarla sınırlı iken; **Risâlet** ve **Nübüvvet** işlevlerini yürüten **Velî**'de, insanî şartların sağladığı sınırsız imkanlar derecesine yükselmiştir.

Hacer'ul Esved'in şahitliğine birinci bölümde değinmişim.
Kıyâmet konusunu ise sonraki bölümde ele alacağım.

Konuya dair düşünce ve hislerimi ne kadar açmaya çalışsamda, kelimeler kifayetsiz kalıyor.

Bir şeyden birçok şeyleri... Bir işaretten, olayın tamamını...Hatta bir satırdan defteri anlayabilene ne mutlu.

Doğrusunu **Allâh** bilir.

BÖLÜM 5

KIYÂMET GÜNÜ

Rasûlullâh Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Kiyâmet günü, Hacer’ul Esved getirilir. O zaman o, beliğ bir lisanla, kendisine Tevhidle istilâmda bulunanlar lehine şehâdette bulunur.”**

*

*

*

Dinde **kiyâmet**, **“her şeyin iç yüzünün açığa çıktığı an”** anlamında kullanılmıştır.

Kiyâmet, Efendimiz Aleyhisselâm’ın **“ölmeden önce ölünüz”** diye buyurduğu, dünyada yaşarken gerçekleşebileceği gibi... Fiziki manada ölümün tadılmasının oluşturacağı farkındalığa küçük **kiyâmet**; mahşer sürecinin oluşturacağı farkındalığa da **büyük kiyâmet** denmiştir. (Bu konuda daha fazla bilgi isteyenlere, **Üstadım Ahmed Hulûsi**’nin kitaplarında, konuyla ilgili yazılarını okumalarını tavsiye ederim.)

Bunu kısaca belirttikten sonra konumuza d6nelim...

Efendimiz Aleyhisselâm'ın risâletinin başlangıcıyla beraber bu neslin insanları için de **kıyâmet** süreci başlamıştır.

Efendimiz Aleyhisselâm'ın **kıyâmet alâmetlerinden** olarak bildirdiği “**güneşin batı'dan doğması**” mecazının bize göre anlamı, Batı'daki bilimsel ve teknolojik gelişmeler sayesinde, Dindeki mecaz ve işaretlere dayalı anlatımların iç yüzünün açığa çıkmasıyla insanların hayalî kurgulardan kurtulma çağına girmeleridir.

Evet, “**kıyâmette Hacer'ul Esved'in getirilmesi**”nin anlamı, hakikat bilgisinin **Risâlet** ve **Nübüvvet** işlevleriyle açığa çıkartılmasıdır. Bunun “**beliğ bir lisanla**” gerçekleşmesi, Efendimiz Aleyhisselâm'ın “**herkese hitabınız, akılları ölçüsünde olsun**” buyurması üzerine, tüm insanlar açısından anlaşılabilir bir şekilde olmasıdır.

“**Kendisine Tevhidle istilâmda bulunanlar lehine şehâdetde bulunması**”, Risâlet ve Nübüvvetin açığa çıkardığı Bilginin, ancak evrensel düşünce sistemine sahip olanlar tarafından değerlendirilebileceği anlamındadır. Nitekim bu konuda Vâkı'a 79. âyet bizleri şöyle uyarır: “**Ona (Bilgiye), (şirk pislîğinden – hayvaniyetinden) arınıp, tâhir olanlardan başkası dokunamaz!**”

Ayrıca bu hadis, Hz. **Muhammed'in Allâh ismiyle açıkladığı evrensel ÖZ'ün, Risâlet ve Nübüvvet işlevleri**

üzerinden kulları ile dinamik bir diyaloğuna da işaret etmektedir.

Tevhid'in (evrensel düşünce sistemi) **babası**" olarak bilinen ve kendisinden sonra ileri düzeyde hakikati algılayacak ve yaşayacak bir neslin atası olan **İbrahim Aleyhisselâm**'ın zürriyetinden gelen (genetik özelliklerinin devamı olan) **Efendimiz Muhammed Aleyhisselâm**; yüksek frekans desteğini arkasına alarak kendini şuur boyutunda, öz değerleriyle tanıma açılımına kavuşmuş; evreni holografik yapıda deneyimlemeye başlayıp, hologramda seyahat ederek her sorunun temel bilgisine ulaşmış; böylece **Risâlet** ve **Nübüvvet** işlevleri altında, insanlığın ebedî saadeti için gerekli tüm bildirimleri yapmış; Mevlânâ'nın (k.s.) "**ayağının tozuyum**" dediği **H. Muhammed Mustafa Aleyhisselâm!**..

Değerini takdir edemeyeceğimiz bu yüce şahsiyetin, açığa çıkardığı Bilgiden (Kur'ân ve misli olan Hadis-i Şerif'ler) istifâde etmek için O'na yönelmek, biz beşerin selâmeti açısından büyük bir rahmettir.

Doğrusunu **Allâh** bilir.

BÖLÜM 6

ONDAN İSTİFÂDE EDİN

Rasûlullâh Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Bu siyah taş, yeryüzünden kaldırılmazdan önce ondan istifade edin. Çünkü cennetten çıkmıştır. Cennetten çıkan bir şeyin kıyâmet gününden önce ona dönmemesi gerekir.”**

*

*

*

Önceki bölümlerde Hacer’ul Esved’in güneş sistemi dışından gelen bir göktaşı olabileceğini yazmıştım. Zaten **“cennetten çıkma”** tanımı, onun Dünya’ya ait bir şey olmadığını gösterir.

Taşın bünyesindeki yüksek frekansların bilgi kodlarını genlerinde barındıran insanın dahi bu dünyaya ait olmayan bir yönü vardır!

Nitekim Efendimiz Aleyhisselâm'ın "**bana dünyaNızdan üç şey sevdirdi**" ifadesi, O'nun bu dünyaya ait olmayan yönüne işarettir.

Dünyaya ait olan ne varsa dünyada kalacak... Bedenimiz toprağa karışacaktır. Dünya'nın akıbeti ise içindekilerle birlikte **cehennem**dir. Nitekim Nebe' sûresi 21. âyet bu gerçeği şöyle açıklar: "**Kesinlikle Cehennem güzergâh olmuştur** (herkes oradan geçer)!"

Buna mukabil dünyaya ait olmayan yönümüz itibariyle...

Şuur boyutu itibariyle(!) bedensel algılamamanın oluşturduğu koza dünyasının dışında, evrensel boyutlarda kendini tanıma anlayışı açıklığına ermiş olanlar ise, ölümün tadılması ardından berzah, kıyâmet, mahşer, sırat aşamalarından geçerek evrensel genişliğe yayılır ve nihayet **cennet** diye tabir edilen yaşama geçecekler.

Dinde **ölümün içyüzünü, berzah, kıyâmet, mahşer, sırat, cennet** ve **cehennem** kavramlarının ne anlama geldiğini ve teknik izahlarını merak edenler, **Üstadım Ahmed Hulûsi'nin "İnsan ve Sırları"** kitabını okumalarını tavsiye ederim.

Evet, Kur'ân hükmüdür bu... "**Her şey, aslına rücû edecektir.**"

Anne karnındaki oluşumunun 120. gününde, şekavet hükmünü almış olanlar dünyevî değerlere tamah edip, beden in istekleri yönünde yaşar; beyinlerindeki bu düşük frekanslı dalga faaliyetinin oluşturduğu zayıf bir ruh (ölümötesi beden) ile aşama aşama cehennem ortamına geçerler.

Saadet hükmünü almış olanlar ise (Efendimiz Aleyhisselâm'ın Allâh adıyla açıkladığı) oluşumun hakikatine iman edip, Allâh ile aralarındaki tüm perdeleri kaldırarak, koza dışı gerçeklerle iletişim kurarlar. Kurdukları bu iletişim ile beyinleri yüksek frekansta dalga faaliyeti içine girer ve bunun oluşturduğu güçlü bir ruh ile aşama aşama (Evrensel ÖZ değerleriyle kayıtlı olmadan yaşayacakları) cennet yaşamına geçerler.

Gelelim hadisin ilk cümlesine...

“Bu siyah taş, yeryüzünden kaldırılmadan önce ondan istifâde edin...”

Efendimiz Aleyhisselâm'ın bu tavsiyesinin anlamını önceki bölümde şu şekilde açıklamaya çalışmışım:

“Tevhid'in (evrensel düşünce sistemi) babası” olarak bilinen ve kendisinden sonra ileri düzeyde hakikati algılayacak ve yaşayacak bir neslin atası olan **İbrahim Aleyhisselâm'ın** zürriyetinden gelen (genetik özelliklerinin devamı olan) **Efendimiz**

Muhammed Aleyhisselâm; yüksek frekans desteğini arkasına alarak kendini şuur boyutunda, öz değerleriyle tanıma açılımına kavuşmuş; evreni holografik yapıda deneyimlemeye başlayıp, hologramda seyahat ederek her sorunun temel bilgisine ulaşmış; böylece **Risâlet** ve **Nübüvvet** işlevleri altında, insanlığın ebedî saadeti için gerekli tüm bildirimleri yapmış; Mevlânâ'nın (k.s.) **“ayağının tozuyum”** dediği **Hz. Muhammed Mustafa Aleyhisselâm!**..

Değerini takdir edemeyeceğimiz bu yüce şahsiyetin, açığa çıkardığı Bilgiden (Kur'ân ve misli olan Hadis-i Şerif'ler) istifade etmek için O'na yönelmek, biz beşerin selâmeti açısından büyük bir rahmettir.”

Efendimiz Aleyhisselâm'ın bu tavsiyesinde, **“yeryüzünden kaldırılmadan önce”** kaydı vardır. Yani, **“henüz aranızda yaşıyorken** (vefat etmemişken)”.

Burada Efendimiz Aleyhisselâm henüz dünyada yaşarken **“ölmeden önce ölmek”** suretiyle kıyâmeti kopup perdeleri kalkmış bir insandan bahsediyor. Bu, bir işi kitaptan öğrenmekle, bizzat ustasından öğrenmek arasındaki farka benzer!

İstifâde edilmesi gerekenler hususî anlamda Efendimiz Aleyhisselâm'ın vârisleridir. Genel anlamda ise tüm Velîlerdir.

Doğrusunu **Allâh** bilir.

BÖLÜM 7

ALLÂH'IN SAĞ ELİ

Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Hacer’ul Esved Allâh’ın yeryüzündeki sağ elidir. Allâh onunla istediği kuluyla musâfaha eder (tokalaşır). Tıpkı kişinin kardeşi ve dostu ile musâfaha ettiği gibi...”**

Konuyla ilgili bir diğer hadis ise şöyledir: **“Kendisini hak ile istilâm eden için tanıklık edecektir. O, mahlûkatıyla musâfaha eden Allâh’ın sağ (sağ eli)dır.”**

Bir başka hadis ise şöyledir: **“Allâh ile müsâfaha etmek isteyen, Hacer’ul Esved’i istilâm eyesin.”**

Yine bir başka hadiste Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Hacer’ul Esved yeryüzünde Allâh’ın yeminidir. Yani sağ koludur. Kişi kardeşiyle müsâfaha ettiği gibi Allâhû Teâlâ da onunla, insanlar ile müsâfaha eder.”**

*

*

*

Hacer'ul Esved için **sağ el** tabiri, bünyesindeki yüksek frekansların faydalarıyla ilgilidir. Önceki bölümlerde bundan bahsetmişim. Hatta üçüncü bölümde şöyle demişim:

“Yüksek frekanslarla iyonize olmuş bir göktaşı olan Hacer'ul Esved, yaydığı radyasyonla istidadi müsait olan insanlarda aşkın deneyimleri ve bunun getireceği derin farkındalıkları tetikleme özelliğine de sahiptir.”

Gelelim bu özelliğin insan yapısındaki karşılığına...

Daha önce de bahsettiğim üzere beyindeki epifizin aydınlatma özelliği, bedenin tabii dürtüleri ve etrafın bunu destekleyen yönlendirmeleri ile bastırılır. Buna mukabil, bedenin tabii hallerine hitap eden fiilleri asgariye indirgediğimizde, epifiz üzerindeki olumsuz baskıyı azaltmış oluruz.

Ayrıca belirli ibadet çalışmaları ile epifizden istifade etmemizi sağlayacak yeni beyin devreleri oluşturur ve bu devreleri geliştirip beyinde baskın konuma getirebiliriz.

İşte bu çalışmaların neticesinde beyin duyarlılığı artar ve oluşumun hakikatini anlama konusunda alıcılar güç kazanarak önemli müşahedelere dönüşür.

Bu müşahedeler, şuurun evrensel bütünlüğü kapsayıcı özelliği ile kurulur; gerekli bilgilerin epifiz kanalı üzerinden beyne geçmesiyle tasavvufta **ilâhi ikram** olarak mütalaa edilen, kişiye has açılımlardır.

Şuurun kapsayıcı özelliği derken, bunu uzayın evreni kapsaması şeklinde düşünelim. Fakat şuur kapsamında evren holografik tekil bilgidir ibarettir.

Hazır yeri gelmişken, epifizin iki yönlü aydınlatma işlevinden de bahsedeyim.

Birincisi, **Risâlet** ve **Nübüvvet** gibi Velâyeti üst düzeyde yaşayanların hâlidir.

Kişi aydınlanma yolunda hiçbir çalışma yapmadığı halde, epifizi tarafından hakikat algısı istikametinde cebrî bir yönlendirmeye tabi tutulur. İmam-ı Gazâlî (k.s.) "**Mişkâtül Envar**" isimli risâlesinde buna "**Kudsi Peygamberlik Ruhü**" der. İşte bu özellik, **Allâh'ın kuluyla müsâfahasıdır**.

İkincisi ise genel anlamda tüm Velîleri kapsar. Kişinin hakikat nûruyla aydınlanması için, epifizden yararlanmayı sağlayacak ibadet çalışmalarından destek alması neticesinde gerçekleşir. Kişinin bu gayreti, **kulun Allâh ile müsâfahasıdır**.

Ayrıca Rasûl ve Nebilerin beyinlerinden yayılan çok yüksek frekanslı dalgalar, **Hacer'ul Esved**'in yaydığı ışınlar gibi,

başkalarının beyninde hakikat farkındalığını tetikleme özelliği de vardır.

Sahabenin Efendimiz Aleyhisselâm'a: **"Ya Rasûlullâh, senin yanındayken neredeyse melekleri hissedeceğiz ama yanından uzaklaşınca dünyamıza dönüyoruz!"** ifadesi, Ondaki bu özelliğe işaret etmektedir.

Evet, **"her tür kendi cinsine meyleder"** kuralı gereğince, hücrelerinde hakikat farkındalığını oluşturacak geni taşıyan her insanın Hacer'ul Esved ile teması halinde (ister o taşı öpsün veya sağ elinin avuç içlerini o taşta doğru yöneltsin...), hakikate dair hissedişleri veya müşahedeleri tetikleyebilir. Beyni duyarlı olanlar bu tetiklemeyi hissedebilir veya bir takım vizyonlar şeklinde algılayabilirler. Fakat insanların birçoğu bu tetiklemenin farkına varmaz, faydalarını daha sonraki süreçte görürler.

Doğrusunu **Allâh** bilir.

BÖLÜM 8

İKİ RÜKÜN

Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Allâh kıyâmet gününde Hacer’ul Esved’i ve Rûkn-ü Yemanî’yi, iki gözlü, bir dilli, iki dudaklı olarak diriltecek ve kendilerini istilâm edenler için bir vefa borcu olarak tanıklık edeceklerdir.”**

*

*

*

Kâbe’nin bu iki rüknü (köşesi) hakkında İbni Ömer (r.a.) şöyle demiştir: **“Ben Rasûlullâh’ı Kâbe’den sadece iki rüknü öperken gördüm, bunlar da iki rükn-i yemanî’dir.”**

Kâbe’nin kible olmasından önce Efendimiz Aleyhisselâm namazı önce Kâbe’yi, sonra da Mescid-i Aksa’yı önüne almak için Rûkn-i Yemanî bölümünde kılarmış. Yani, Rûkn-i Yemanî’den kasıt Mescid-i Aksa yönüdür.

Üstadım Ahmed Hulûsi'nin Kâbe ve Mescid-i Aksa hakkında **Okyanus Ötesi** kitabında şöyle bir açıklaması vardır:

“Kâbe, çokluğun gerçekte yokluğunun yaşandığı secde edilen mahaldir. Kâbe'deki enerji, hakikatin gereğini idrak etmiş olanlara bunu sağlayacak enerji potansiyeline de sahiptir. Elbette o kişi arınmışlardan olması ve bu fitrata sahip olması şartıyla!..

Aksa, en uzak yer anlamına geliyor. Kâbe öncesinde, insanlar âhirete ve tek tanrıya davet edilmişlerdi... Bu sebeple de Mescid-i Aksa'ya yönelinirdi... Mescid-i Aksa, dolayısıyla Kudüs'te ki radyasyon, insanların âhirete dönük çalışmalarında yeterli bir radyasyondur beyinler için.”

Konuyu şöyle toparlayım...

Kâbe, Zâtî hakikatin (Allâh'ın bilinmezliğine işaret eder) sembolüdür.

Hacer'ul Esved, hakikat ilminin (oluşumun hakikati bilgisinin) şuurda açığa çıkmasına yol açan letaif'tir (yüksek frekanslı dalgalar).

Mescid-i Aksa, âhiret yaşamını sembolize eder.

Ahiret, ölümün tadılmasıyla bedensel yaşamın son bulması ardından devam edecek ve tüm evreleri kapsayan, sonsuz yaşam sürecidir

Genelde insanlar bu sonsuz yaşam sürecini ötelelerde aradıkları için, âhireti temsil eden Kudüs'teki mescide "**en uzak yer**" anlamına gelen "**aksa**" ismi verilmiştir.

Halbuki Dünya, uzakta olduğunu düşündüğümüz âhiretin berzah (güneş platformu) evresi içinde akıp gitmektedir!

Rükn-i Yemanî ise kişinin Dünya'daki yaşamını, bu sonsuz yaşama hazırlanmaya yönelik değerlendirmesini sembolize eder.

"**Herşeyin içyüzünün açığa çıktığı an**" anlamına gelen kıyâmetin buradaki anlamı, hakikat bilgisinin **Risâlet** ve **Nübüvvet** işlevleriyle açığa çıkartılmasıdır (Beşinci bölümün konusu).

Dindeki bildirimler, insanlara bu iki konuda ışık tutmayı ister ve bu bildirimlerden amaç, insanların ebedî huzur ve saadete ermeleridir.

Birincisi, "**Allâh**" ismiyle **oluşumun hakikati** konusu.

İkincisi, "**sünnetullâh**" ile **oluşumun sistemi** konusu.

İşte Kâbe'deki bu **iki rüknün** (köşenin) temsil ettiği **oluşumun hakikati** ve **oluşumun sistemi** Bilgisinin "**iki**

gözlü, bir dilli, iki dudaklı olarak dirilmesi”, kavramak ve gereğini yaşamak üzere insan şuurunda açığa çıkacağına işaret etmektedir.

Biraz daha açacak olursak...

“iki gözlü” olması, insandaki **enfüsî** (içsel... yani, kişisel gerçekleri) ve **afakî** (dışsal... yani, evrensel gerçekleri) müşahedeyle ilgilidir.

“Bir dilli” oluşu, evrenselliğine; **“iki dudaklı”** olması ise **Risâlet** ve **Nübüvvet** işlevlerine işaret etmektedir.

Tüm bunlar **Velâyet** kapsamında olan ve yaşanan hâllerdir.

İnsanların Onu istilâm etmesi, **“Muhakkak ki Allâh ve melekleri, Nebi’ye salât eder... Ey iman edenler, siz de O’na salât edin ve teslimiyet ile selâm verin!”** âyeti hükmünce, **Velâyet-i Kemâliyle yaşayanın Risâletine iman; Nübüvvetine teslimiyettir.**

“Vefa borcu olarak tanıklığı” ise **“Hakk’tan aldığı halka dağıtmak”** diye bahsedilen, kişinin hakikate dair edindiği hususî açıklamalarını/müşahedesini (sırrını) hak edenle paylaşmasıdır.

Zekât’tır..

Üstadım Ahmed Hulûsi “İslâm’ın Temel Esasları”
kitabında zekât’ı: **“Hakk’tan eline geleni insanlarla paylaşmak”** diye tarif etmiştir.

Efendimiz Aleyhisselâm’ın, sırrını insanlarla paylaşma konusundaki gayretini Tevbe sûresi 128. âyet şöyle anlatır: **“Andolsun ki size Rasûl geldi içinizden, Aziyz’dır; sizin sıkıntıya uğramanız O’na ağır gelir... Size haristir! İmanlılara (hakikatine iman edene) Raûf (şefkatli) ve Rahıym’dır (hakikatlerindeki kemâlâtlarını yaşatıcıdır).”**

Konu çok geniş olmasına rağmen, sıkmamak için kısa kesiyorum. Daha fazla bilgi isteyenlere, **Üstadım Ahmed Hulûsi**’nin kitaplarını tetkik etmelerini tavsiye ederim.

BÖLÜM 9

BİLLUR GİBİ

Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Rüknü’l Esved semâdan indi, Ebu Kubeys dağına beyaz bir billur gibi kondu. Kırk sene orada kaldıktan sonra İbrahim Aleyhisselâm’ın temelleri üzerine yerleştirildi.”**

*

*

*

Hacer’ul Esved’in semâ’dan inmesi, onun uzaydan Dünya’ya düşen bir göktaşı olduğuna işarettir.

Ebu Kubeys dağı Kâbe’ye en yakın tepedir. Bir diğer ismi ise **Cebel-i Emin**’dir. Hikâyede Hz. İsmail Aleyhisselâm Hacer’ul Esved taşını bu dağda bulup getirdiği anlatılır.

Taşın ilk hali beyaz ve billur diye tarif edilmiştir. İkinci bölümde bu taşın aslında beyaz olduğundan ve insanlardaki parazit dalgaları çekerek zamanla bugün bildiğim siyah renkli haline dönüştüğünden bahsetmiştim.

Gelelim hadisin insanla ilgili yönüne.

Bedenin tabii halleri ağır bastığında, kişi epifizdeki yüksek frekans desteğinden yararlanamaz. Hakikate karşı duyarlılığını kaybeder, bilincini aydınlatan nûr (yüksek sezgi ve ilham gücü) söner ve tabiat karanlığı içinde kaybolur.

Halbuki özünü yansıtacak muhteşem bir yapıda var olan insan bilincinin orijin hali billur bir aynaya benzer!

Ne var ki bu ayna, bedenin tabii hallerinin galebe gelmesiyle yanlış fikirlerin etkisine kapılarak teklik müşahedesinden (ve bu müşahedenin getirisi olan mantıksal bütünlükten) uzaklaşıp, özünü yansıtacak o parlak halini (safiyetini) yitirmiştir.

Bilincin tekrar aslî safiyetine dönmesi (ki bu hâl, Efendimiz Aleyhisselâm'ın mi'râc'ta Âdem Aleyhisselâm'ın ruhuyla karşılaşp, **“görünüşü Allâh'ın halk ettiğı günkü gibi! O'nda hiçbir şey değışmemiş”** diye buyurduğı hâldir) için üzerine bulaşmış kirlerden (şirkten - hayvaniyetinden) arınıp saflaşması gerekir.

İşte bilincin arınıp saflaşması, Dinin ana gayesidir. Nitekim bu husus Şems sûresi 9. âyette şöyle açıklanmaktadır: **“Gerçekten onu (bilincini) arındıran kurtulmuştur.”**

Hadiste geçen **“kırk sene”** ifadesine gelince...

İslâm dininde otuz üç yaş olgunluğun; kırk yaş ise olgunluğun sonuçlarının yaşanması dönemi olarak tespit edilmiştir.

Nitekim biyolojik anlamda kırk yaşın önemi hakkında Efendimiz Aleyhisselâm bir açıklamasında şöyle buyurur: **“Kırk yaşına erdiğinde bir kişi, yüzünü Allâh’a döndürmezse; şeytan başına oturur, iki ayağını sallandırıp gözlerini perdeler ve ben bunu esir aldım; artık bu benim kulumdur; der.”**

Dolayısıyla **“kırk sene”** ifadesi, arınma sürecinden geçen bilincin, hakikatini fark ederek rüşde ermesi (olgunlaşması) anlamında söylenmiştir. Artık başkalarını da gerçeğe erdirme konusunda rehberlik edebilir. Yani, **Risâlet** ve **Nübüvvet** işlevlerini yürütebilir!

Yine bu **“kırk sene”** bahsi, Âdem Aleyhisselâm’dan İbrahim Aleyhisselâm’a kadar olan bir sürece de işaret etmektedir. Çünkü hakikat şuuruyla yaşam -**Velâyet**- Âdem Aleyhisselâm ile başlayıp, onun zürriyetinden gelen Rasûl ve Nebilerle gelişmiş ve nihayet İbrahim Aleyhisselâm ile gelen **Tevhid** anlayışı temelleri üzerine yerleştirilmiştir.

Günümüz ifadesiyle **Tevhid**, evreni tekil birleşik yapı olduğu görüşünden hareketle, mantıksal bütünlük içinde değerlendirme durumudur.

Buraya kadar olan kısım, Bakara sûresi 4. âyette **“öncekilere inzâl olmuş”** diye belirtilen kısımıdır. Yani, Efendimiz Muhammed Aleyhisselâm’dan önceki Rasûl ve Nebilerin hakikat algısı ve yaşantısı, **Tevhid** kapsamında gerçekleşmiştir.

Efendimiz Aleyhisselâm ile gelen **Vahdet** anlayışı neticesinde **Velâyet** tavan yapmıştır.

Günümüz ifadesiyle **Vahdet**, oluşumu, hakikati noktasından bakarak değerlendirme hâlidir.

Fâtiha sûresindeki **“Hamd** (işlevini yerine getirmek) **sadece Allâh’a mahsustur”** âyetindeki **hamd** (değerlendirme), bu **hamd’dır**.

Bununla ilgili Efendimiz Aleyhisselâm’ın şöyle bir açıklaması vardır: **“Tevrat’taki ismim Ahyed’dir** (uzaklaştıran); **çünkü ben ümmetimi ateşten alıp uzaklaştırdım... Zebur’daki ismim el Mahiy’dir** (silen); **çünkü Allâh benimle putlara kulluk yapanları sildi... İncil’deki ismim Ahmed’dir** (Zât’ın tecellisi olarak Hamd etmekte olan)... **Kur’ân’daki ismim Muhammed’dir** (kesintisiz çok Hamd edilen); **çünkü ben Semâ ve Arz ehli arasında Mahmud’um** (değerlendirilenim).”

Efendimiz Aleyhisselâm’ın Risâlet ve Nübüvvet işlevleriyle insanların **Din** (varlığın hakikati ve oluşum gerçekleri) konusundaki bilgilenmesi tamamlanmıştır.

Mâide sûresi 3. âyette (ki bu Kur'ân'ın son âyetidir) bu gerçek şöyle açıklanmıştır: **“Dininizi ikmal ettim (Din konusundaki bilgilenmenizi), üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için Din (anlayış) olarak İslâm’a (Allâh’a tam teslimiyete) razı oldum...”**

Efendimiz Aleyhisselâm ile bu neslin insanların kıyâmetine kadar gerekli tüm bildirimler yapılmış, işaretler verilmiştir. Buna göre yapılması gereken çalışmalar da tespit edilerek kendisinden sonra başka bir Nebi’ye ihtiyaç bırakmamıştır.

Buna mukabil, **“benim ümmetimin Velîleri, Benî İsrail Nebileri gibidir”** açıklaması ile kendinden sonraki insanların, O’nun Risâletinden ve Nübüvvetinden yararlanmaları konusunda görev yapacak (insanlığa bu konuda yardımcı olacak) **Velâyet devrine** işaret etmiştir. Bu konuda daha fazla bilgi isteyenler **Üstadım Ahmed Hulûsî’nin “Velâyet Kemâlâtı”** ile **“Velâyet Türleri ve Mertebeleri”** yazılarını okumalarını öneririm.

Fark edileceği üzere az sözle çok şey anlatmaya çalışıyorum. Gerçekte bu anlatmaya çalıştıklarım ancak geniş kapsamlı tetkik ile anlaşılabilir konulardır.

Bu kitabı yazmamın bir amacı da okuyanlarda merak duygusu uyandırmaktır... Ki çocuk yaştan itibaren **Din** hakkında edindiğimiz tüm değer yargılarımızı bir kenara

bırakıp, konuyu yeni baştan ele alma gereksinimi hasıl olsun.

Gayret bizden, tevfik **Allâh**'tan.

Tabiki doğrusunu **Allâh** bilir.

BÖLÜM 10

ŞEFAAT

Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Haceru’l Esved’e cahiliyet kirlerinden bir şey dokunmasaydı, ona sürünen sakat ve hastalar mutlaka şifa bulurlardı. Yeryüzünde ondan başka cennetten gelmiş hiçbir şey yoktur.”**

*

*

*

Hacer’ul Esved’in yaydığı yüksek frekanslardan oluşan ışınların, insan fitratına (doğasına) uygun bir biçimde fiziksel, ruhsal ve zihinsel anlamda tedavi edici ve onarıcı bir özelliği de vardır.

“Cahiliyet kirlerinden bir şey dokunmasaydı” ifadesi, taşın insanlardaki parazit dalgaları çekmesi özelliği yüzünden, bünyesindeki daha pozitif işlev gören ışınların bastırıldığı ve ancak duyarlılık derecesi yüksek olan insanlar

tarafından algılanıp değerlendirilebileceğine işaret etmektedir.

Tahta durum böyle... Peki ya insanda?

İnsana cahiliyet kirlerinin dokunması, onun kendini bedensel varlık kabul etmesiyle başlayan ve etrafın bu fikri destekleyen etkilerine kapılmasıyla gelişen zihinsel bir hastalıktır!.

Bu hastalık yüzünden kişi kendini ölümlü beden kabul ederek doğasına ters davranışlarda bulunur.

Buna mukabil cahiliyet kirlerinden arınmış, doğasına uygun bir yaşam süren insanın beyninden yayılan dalgalar, İsa Aleyhisselâm'ın körü ve cüzzamlıları iyileştirmesi gibi, etrafını olumlu yönde etkiler. Çünkü insan direkt cennet boyutundan Dünya(lılar) ile iletişim kurar; **Allâh hükümlerini** bu boyuttan dünyamıza ulaştırır.

Cennet, Allâh ismiyle işaret edilen evrensel ÖZün niteliklerinin (Esmâ'sının) kozmik plandaki ilk açığa çıkış safhasıdır. Burası çok yüksek frekanslı dalgalar boyutudur. Kişi burada her türlü kayıtlardan soyutlanmış salt bilinçten ibaret olduğu için zaman ve mekânüstü bir yaşam içinde, holografik evren gerçekliğini deneyimler. O boyuttan seyreden nazarında dünya bir hayal hükmündedir.

Efendimiz Aleyhisselâm gündüzleri insanlarla görüşür, geceleri ise kalkıp namaz kılardı. Gecenin belirli vakitlerinde kalkıp namaz kılmasının sebeplerinden biri, insanlarla diyalogu esnasında onların hallerinden etkilenmesidir. Beynimizdeki **ayna nöron** işlevi, beraber olduğumuz insanların bizi nasıl etkilediklerine açıklık getiren, modern bilimin en önemli keşiflerindendir.

İşte Efendimiz Aleyhisselâm, insanlarla diyalogu halinde onlardan bulaşan beşerî kirleri gece ibadetiyle üzerinden atarak bilincini saf ve arı tutmuştur. Böylece aslı boyutundan etrafına şefaatchi olmaya devam etmiştir.

Konumuzla ilgili bir başka hadiste Efendimiz Aleyhisselâm şöyle buyurmuştur: **“Hacer’ul Esved’e cahiliyet kirliliklerinden hiçbir şey bulaşmasaydı, zalim ve günahkarların pisliklerinden de hiçbir şey değmeseydi, başvuran her hasta iyileşirdi. Bugün aynen Allâh’ın kendisini yarattığı şekilde görülürdü. Siyah ile değiştirilmesinin sebebi, cehennem ehlinin Cennet süsünü görmemesi içindir. Ayrıca o, cennet yakutlarından bir yakuttur ki, Allâh onu, Âdem’i yeryüzüne indirdiği zaman, Kâbe’nin yerine koymuştur. Yeryüzü o zaman son derece temiz idi. Orada hiçbir günah işlenmemişti. Çünkü orasını kirletecek kimse yoktu. Haremin sakinlerinden korumak için yerleştirilmiştir. Yeryüzünün sakinleri o zaman cinlerden ibaretti. Onların onu görmeleri yakışık**

alamazdı. Çünkü cennetten gelme bir şey idi. cenneti gören cennete girer. Onun için ona ancak haklarında Cennet sabit olanlar bakabilirdi. Melekler sürekli olarak cinleri ondan alıkoydular, göstermediler. Harem'in her tarafını ablukaya aldılar. Bunun için Harem'e "harem" (yasak bölge) denilmiştir."

Naklettiğim bu hadiste özellikle "cenneti gören cennete girer" ifadesi üzerinde durmak istiyorum.

"Her tür kendi cinsini çeker" kuralı gereğince, Hacer'ul Esved'de olduğu gibi, hakkında cennet sabit olmuş (1) bir insanın beyni de yüksek frekansta dalgalar yayarak etrafına şifa vermekte ve bir çok açıdan şefaâtçi olmaktadır.

Hadiste geçen "zalim ve günahkarların pislikleri", daha öncede bahsetmiş olduğum üzere ŞİRK'tir. Zira Tevbe sûresi 28. âyetinde belirtildiği üzere, "Kesinlikle müşrikler necistir (pisliktir)."

Çünkü şirk (düalizm), birbirinden kopuk ve bağımsız birçok şeyin var olduğu görüşüdür. Bu görüş, Hz. Muhammed Aleyhisselâm'ın Allâh ismiyle açıkladığı, oluşumun hakikatinin tekilliğini ve evrenin sistemsel bütünselliğini reddeden, ters bir görüştür.

Zulüm ise **Velâyet** istidadına sahip olan bir kişinin, bu istidadın getirilerinden mahrum yaşamanın cezası olarak hayvaniyet derekesinde heba olmasıdır.

Derin düşünebilme yetisine sahip olmayan müşrikler,
Efendimiz Aleyhisselâm'a yüzeysel yaklaşarak Onun Risâlet ve Nübüvvet işlevleriyle açığa çıkardığı oluşumun hakikati ve sistemi Bilgisini algılayıp değerlendiremezler!

Onların Efendimiz Aleyhisselâm hakkındaki görüşleri, Furkan sûresi 7. âyet bildirildiği üzere şöyledir: **“Bu nasıl bir Rasûldür ki, yemek yiyor ve çarşılarda gezip dolaşıyor... O’na, bir melek inzâl edilmesi, beraberinde bir uyarıcı olması gerekmez miydi?”**

Müşrikler Hz. Muhammed Aleyhisselâm’ı algılayamaz ve değerlendiremezler. Çünkü sadece saadet hükmünü almış (hakkında cennet sabit olmuş) iman ehli içinde, ancak Velâyet istidadına sahip olanlar Efendimiz Aleyhisselâm ile derinden temas kurup, gerçek anlamda kemâlâtından istifade edebilirler.

Bu husus A’raf sûresi 179. âyette şöyle açıklanmaktadır: **“Andolsun ki cin ve insten çoğunu cehennem yaşamı için yaratıp, çoğalttık! Ki onların kalpleri (şuurları) var, (hakikati) kavrayamazlar; gözleri var bunların, onlarla baktıklarını değerlendiremezler; kulakları var, onlarla duyduklarını kavrayamazlar!.. İşte bunlar en’am (evcil**

hayvanlar) **gibidirler; belki daha da şaşkın! Onlar gâfillerin (gııaf içinde – kozalarında yaşıayanların) ta kendileridir!”**

İşte hadiste geçen “**cenneti gören cennete girer**” ifadesinin bir anlamı da budur.

Burada akla şöyle bir soru gelebilir...

Neden tüm cennet ehli değilde, sadece Velâyet istidadına sahip olanlar Efendimiz Aleyhisselâm'ı değerlendirebilirler?

Bu sorunun cevabı, Efendimiz Aleyhisselâm'ın “**Cennet ehlinin çoğunluğu bühl'dür**” açıklamasında gizlidir.

Bühl, ahmak anlamına gelir. Bu ifade, anlamadığını anlamayanlar için kullanılır. Başka bir ifadeyle bühl, cennetlik hükmünü aldığı için hakikate dair derin hissedişlere sahip olmasına rağmen, bu hissettiklerini değerlendirecek akıl kapasitesine sahip değildir.

Doğrusunu **Allâh** bilir.

- (1) İnsanın anne rahmindeki oluşumunun 120. gününde aldığı birtakım astrolojik tesirler, onun cennetlik olmasını belirler. Bu konuyla ilgili birçok hadis olmasına rağmen, ben burada uzatmamak için sadece bir tanesini nakledeceğim. Bu konuda daha fazla bilgi isteyenler, **Üstadım Ahmed Hulûsî'nin** kitaplarında konuyla ilgili yazılarını okumalarını öneririm.

Abdullâh İbn Mesûd (r.a.)’dan rivayete göre demiştir ki:
Rasûlullâh (s.a.v.) bana (insanın oluşumundan) haber verdi ki;
o doğru söyler ve kendisine de doğru bildirilir, buyurdu ki:

- **Sizin birinizin ana-baba maddeleri kırk gün ana karnında toplanır, sonra o maddeler o kadar zaman içinde (ikinci kırk) katı bir kan pıhtısı hâlini alır, sonra yine o kadar zaman (üçüncü kırk) içinde mudge’ye (bir çiğnem ete) tahavvül eder. (120. gün sonunda) Allâh bir melek gönderir ve tekâmül eden mudgeye (şu) dört kelime yazması emrolunur; ‘Onun işi, rızkı, eceli, saîd veya şakî olduğunu yaz’ denilir.**

(İbni mesûd demiştir ki; Abdullâh hayatı yed’i kudretinde olan Allâh’a yemin ederim ki, melek bunları yazdıktan sonra **ona ruh üflenir** (cenin canlanır).

İmdi sizden bir kişi (bu fitratı icabı) **iyi iş işler de hatta kendisiyle cennet arasında yalnız bir kulaç mesafe kalır. Bu sırada** (meleğin ana karnında yazdığı) **yazı gelir; o kişiyi önler. Bu defa o, cehennemliklerin işini işlemeye başlar** (da cehenneme girer).

Sizden bir kişi de (fena) **iş işler. Hatta kendisiyle cehennem arasında ancak bir kulaç mesafe kalır. Bu sırada** (meleğin yazdığı) **kitabı gelir onu önler. Bu defa o kişi ehli cennetin işini işler** (cennete girer).

NETİCE

Laboratuvar ortamında düşük dozda kullanılan radyasyonla hayvan genlerinin kolaylıkla manipüle edildiği keşfinden sonra; kozmik ışınların (burçlar) genetik mutasyonlara sebep olduğu ve bu şekilde yeni türlerin meydana geldiği artık bilimle teyit edilmiş bir gerçektir.

Genlerde mevcut olan özellikler, kozmik ışınlarla çeşitli düzenlemeye tabi tutulabilir... Fakat olmayan bir özellik hiç yoktan var edilemez! Mesela güdüleriyle yaşayan bir hayvan, genetik mutasyonla insana ait mental özelliklere sahip olamaz.

Çünkü bir hayvanın insana evrilmesi için, insanı hayvandan ayıran özellikleri genlerinde barındırması zorunludur. Bu özellikler ışınsal düzenlemeyle veya doğal seleksiyonla yoktan meydana gelmez.

Böyle bir oluşum, ancak insana ait özelliklerin genetik bilgi kodlarının hayvanın genetik zincirine eklenmesiyle mümkün olabilir.

Geçmişte uzaydan, başka bir sistemden Dünya'ya geldiği düşünülen ve *“gökten yeryüzüne inen tanrılar”* diye

bahsedilen; bilim ve teknolojide bizden daha ileride olan toplulukların olabileceğini destekleyen çeşitli bulgular var. Hatta bununla ilgili History Channel’de, “**Ancient aliens**” isminde belgesel dizisi bile yapılmıştır.

Teoriye göre bizler gibi biyolojik yapıya sahip olan bu uzaylı varlıklar, yeryüzünde akıllı bir tür meydana getirmek için en ideal hayvanın (maymun olabilir) genetik zincirine kendi genetik özelliklerini ekleyerek, yapay bir mutasyonla yeryüzünde ilk insansı türünü oluşturmuşlar.

Dediğim gibi, bu bir teori.

İnsanın oluşumuna gelince...

Hadislerdeki işaretlere baktığımızda, bir göktaşı olan Hacer’ul Esved’in bunda önemli bir rolü olmalı...

Hacer’ul Esved, bünyesindeki yüksek frekansların desteği ile insansıdaki aklî (mental) işlevlerin daha derinlikli ve kapsamlı kullanılmasını sağladığı için, kişide aşkın deneyimlere yol açmaktadır! Bu sayede kişi kendini bedenden soyutlanmış bir şuur olarak tanımaya ve evreni de holografik bir yapıda algılayıp deneyimlemeye başlar.

Artık o hayvansal yaşama aklıyla üstünlük getiren bir insansı türü olmaktan çıkmış, evrensel ÖZün aramızdaki yansıtıcısı haline gelmiştir.

İşte bu insandır!..

Ünlü yazar Haruki Murakami'nin genler hakkında ilginç bulduğum şöyle bir görüşü var:

“Sonuçta insanlar genler için bir vasıta veya geçittir en fazlasından. Bizi yarış atı gibi ölümüne sürer, bir kuşaktan bir sonrakine at değiştirirler. Bu doğruymuş, bu yanlışmış, genlerin umurunda değildir. Biz mutluymuşuz, mutsuzmuşuz, bunları da önemsemeyiz. Biz onlar için amaca götüren birer vasıtayız. Tek düşündükleri, işlerine neyin daha fazla yarayacağıdır.”

Evet, genler vasıta ve geçitler üzerinden kendilerindeki bilgiyi açığa çıkarmak üzere vardır. İnsandan insana genetik yolla geçen bilgi, gerçek mirastır. Çünkü kişinin maddî ve manevî durumunu genetik bilgi tabanı belirler.

Efendimiz Aleyhisselâm bu gerçeğe şöyle işaret etmiştir: **“Size iki şey bırakıyorum; birisi Allâh'ın kitabı, diğeri ehl-i beytimdir.”**

Kur'ân, insan olarak var olmanın aşkın getirilerini doruklarda yaşayanın (Hz. Muhammed Aleyhisselâm'ın) dilinden dökülen Velâyet sırlarıdır. **Ehl-i Beyt** ise o insanın genlerini miras almış bir nesildir!

Evet, bu kitapta Kâbe'nin doğu köşesindeki siyah taşın gizeminden hareketle, fasit bir daire içinde debelenen o “ilkel” varlığın insana evrilme hikâyesinden bahsettim.

Yazmak isteyip yazamadıklarımı satır aralarına gizledim.

Tabiki bu yazdıklarım, benim Kur'ân ve Hadislerdeki işaretlerden hissettiklerim ve anladıklarım kadarıdır.

Bu yazdıklarımı, belki bir fikir verir de hakikate yelken açmamıza vesile olur... Öyle ki, tüm bildiklerimizi bir kenara bırakıp, bilim eşliğinde İslâm Dinini yeniden sorgulayarak düşünce dünyamızda yer değiştiririz umuduyla yazdım.

Bilelim ki bizi gerçeğe erdirecek yol, kendi düşüncelerimizden geçer. Mantıksal bir çelişki yoksa eğer, *“hata yaparım”* diye düşünmekten ve düşüncenizi ifade etmekten korkmayın. Hatalarımızı fark edip ondan ders alabilirsek, kendimizi ileri taşır ve konuları daha geniş kapsamlı ve çok yönlü ele alabilmemiz mümkün olur. Böylece günden güne gelişerek gerçeğe erenlerle özdeş hâle geliriz.

Allâh muinimiz olsun.

Bursa, 10-10-2018

Kitap boyunca Hacer'ul Esved'den bahsettim. Kitabın bu son bölümünde biraz olsun Mekke ve Medine'den de bahsetmenin yerinde olacağına karar verdim. Bu konuda ne yazabilirim diye düşünürken, aklıma 2014 yılında yaptığım bir Umre ziyaretimden sonra **Üstadım Ahmed Hulûsi**'ye yazdığım mektubu paylaşmak geldi.

ZİYARET

Kur'ân ve Rasûlullâh'ı anlamamı sağlayan yegâne ilham kaynağım,

Yaklaşık 2 ay önce **Sahih-i Buhari**'yi okumaya başladım. Bu sayede Efendimiz Aleyhisselâm'ın yaşadığı zamanın şartları ve kişiliği zihnimde daha net şekillenmeye başladı.

Derken bir arkadaştan Umre teklifi geldi.

Efendimiz Aleyhisselâm'ı daha yakından tanımanın getirdiği farklı bir duygu ve hissiyat içinde, böyle bir ziyaretin yerinde olacağını düşündüm.

Medine'de, özellikle Efendimiz Aleyhisselâm'ın mescidinde, teneffüs ettikçe sükûn ve huzur veren hoş bir koku ve makamına yaklaştıkça yoğunlaşan bir güç alanının varlığını sanırım birçok giden algılamıştır.

Kendi kendime sordum: *"Acaba bu şehri sarıp sarmalayan bu güç alanı ve kendine münhasır o koku, gerçekten Efendimiz Aleyhisselâm'ın ruhaniyetinden kaynaklanıyor olabilir mi?... Yoksa bunun böyle olduğunu ben mi tevehhüm ediyorum?"*

Olabildiğince objektif olmaya çalıştım... Ve nihayet orada geçirdiğim saatler ve günler sonrasında, tüm bu cezbedici deneyimlerimin Efendimiz Aleyhisselâm'ın ruhaniyetinden kaynaklandığı hususunda içimde hiçbir şüphe kalmadı. O etki altında kaç defa içimden gayri ihtiyarî **"kesinlikle Muhammed Allah'ın kulu ve Rasûlüdür"** diye itiraf etme gereği duydum.

O huzur dolu mescitte kıldığım namazlardan bir namazımda içime bir hüzün çöktü ve kederlendim.

Şu sebeple...

Efendimiz ne kadar muhteşem bir irsal olmalı... Ki yaşadığı o hakikatler beyninden öyle güçlü ve tesirli dalgalar halinde Medine'ye yayılıp tüm şehri kuşatmış; aradan 1400 yıl geçmesine rağmen gücünü ve tesirini hiç yitirmemiş. Öyle ki, Efendimiz Aleyhisselâm'ın vefatından

nce Medine'de tüm yaşananlar halen tüm canlılığıyla orada mevcut, yeter ki bunu değerlendirecek veri tabanına sahip olalım.

Evet... Efendimiz Aleyhisselâm'ın beyninden olağanüstü bir gçte yayılan dalgalar, aradan 1400 sene geçmesine rağmen etkisini kaybetmemiş. Böyle bir kişinin makamı önünde saygıyla eğilmekten başka ne yapabilirim ki..

Bu zamana kadar hakikate dair *"bir Őeyler biliyor ve yaşıyorum"* sanısı içinde yaptıklarımın utandım ve Şöyle dua ettim: **"Rabbim, Rasûlullâh Efendimizin Őefaatine nail eyle, o Őefaati değerlendirmek suretiyle yakne erdir."**

Mekke'de ise Kâbe'yi ilk gördüğüm ve tavaf ettiğimde duygulanmıştım. Acaba Kâbe'yi tekrar görmekten mi kaynaklanıyordu bu duygusallığım ve Kâbe'deki yüksek frekanslı manyetik alanın stimüle etmesiyle hormonal bir denge bozukluğu muydu bu yaşadığım?

Bu hassasiyetimi fırsat bilip dua ettim **"Ey Kâbe'nin Rabbi olan Allâh'ım, Rasl'nn Őefaatine nail eyle, o Őefaati değerlendirerek yakne erdir..."**

Biraz istirahat edip kendime geldikten sonra tekrar tavaf etmeye gittim. Fakat bu defa duygularımı kontrol ederek, elimden geldiğince objektif olmaya çalıştım.

Yüksek bir enerji alanı içinde olduğum bilinciyle bir yandan Kâbe'yi, diğer yandan da insanları seyrediyordum. *"Bu yerin özelliğini ve gayesini anlamadığım sürece, burada olmaktan nasıl yararlanabilirim?"* diye düşündüm.

Böyle düşünürken aklıma Kâbe'yi inşa eden **İbrahim Aleyhisselâm** geldi. Acaba **İbrahim Aleyhisselâm** neyi fark etmiş olabilir, ki bu farkındalığını ley hatlarının kesiştiği böyle özel bir alan üzerine inşa ettiği Kâbe ile ifade etme gereksinimi duymuş?

Bu sorunun cevabını alabilmem için kendimi İbrahim Aleyhisselâm'ın yerine koymaya çalıştım. Aksi takdirde Kâbe'yi kendi zannınca değerlendirmek suretiyle içini putlarla dolduran müşriklerden hiç farkım olmazdı.

Mekke'deki ilk günüm böyle düşünceler içinde geçti.

İkinci gün tavaf etmeye gittiğimde kendimce dünyanın oluşumunu tahayyül ettim.

Nasıl ki insan, genetik bilgi istikametinde bir oluşum ve gelişim sürecine tabi ise; bunun gibi Dünya dahi evrensel bir bilgi tabanına dayalı oluşum ve gelişim sürecine tabidir. Dolayısıyla Kâbe'nin üzerinde bulunduğu bu ley hatlarının kesişme noktasıda, evrensel bilgi tabanına dayalı olarak tabiatın meydana getirdiği bir oluşumdur.

Buna mukabil İbrahim Aleyhisselâm gibi algısı açık olan bir insan tarafından bu enerji alanının tespit edilerek, o alan üzerine Kâbe'nin inşa edilmesi ise, insanın tabiata (tabii akışa) müdahalesidir.

Başka bir ifadeyle...

Varlığı meydana getiren yaratıcı güç ve ilim, meydana getirdiği eserini insan gibi entelektüel birimler eliyle idare edip, yön verme durumundadır.

Konunun anlaşılması için biraz insan beyninden bahsedeyim...

İnsan beynindeki epifiz, bu ley hatlarının kesişmesinin oluşturduğu yüksek frekanslı enerji alanına benzer. Bu alan üzerine inşa edilen Kâbe'nin temsili ise, beynin en gelişmiş bölgesi olan prefrontal kortekstir. Aklî işlevlerin yürütüldüğü ve farkındalığın yaşandığı prefrontal korteks, beyinde en son oluşan ve ancak ölüm ile oluşumu tamamlanan bir beyin devresidir.

Farkındalık alanımız diye de ifade edebileceğimiz prefrontal kortekste entelektüel işlevler yürütülerek beyne ve beyin üzerinden ulaşılan her şeye formasyon verilir. İşte bu, az önce bahsettiğim insandaki tabiata (tabii akışa) idare edip, oluşuma yön verme özelliğidir.

İbrahim Aleyhisselâm, ley hatlarının kesiştiği alanı tespit etmiş ve üzerine Kâbe'yi inşa ederek insanlığın gidişatına yön vermek suretiyle, insanlığın selâmeti açısından tabiatı idare etmiştir.

Efendimiz Aleyhisselâm'dan önceki Nebi ve Rasûllerin tabiatı idaresi ve toplumuna yön vermesi de bu şekildeydi.

Efendimizle beraber insandaki bu idare özelliği hiyerarşik bir biçimde organize edilerek daha etkin bir hal almıştır.

Bizim **Ricâl-i Gayb** (manevî görevliler ordusu) diye bildiğimiz, insanlığın gidişatıyla ilgilenen idarî bir kurum, bizzat Efendimiz Aleyhisselâm tarafından organize edilip hayata geçirilmiştir. Bu idarî kurum var oldukça, insanlığın gidişatı da emin ellerde olacaktır.

Üstadım, Mekke'deki ikinci günüm de bu tür hissedişler ve düşünceler içinde akıp geçti.

Saygı ve Sevgilerimle

Waalwijk, 05-05-2014